

# Amerika.

20de Aargang.

Madison, Wis., Fredag den 29de April 1904.

No. 35.

## Norge.

“Fredens Engel” er død.

Mange Kristianiafolk vil kjende en gammel Kone, som under Navn af “Fredens Engel” har spillet Lirerasken Byen rundt i over en Menneskealder. Om hende fortæller det katolske Blad “St. Olaf”: En af vor Menigheds flittigste—ja vistnok den allerflittigste—Kirkegjænger, gamle “Mor Jacobi”, afgik sidstleden Mandag ved Døden paa vor Frue Hospital i en Alder af 75 Aar. I mere end en Menneskealder har man kunnet se Mor Jacobi hver Morgen i St. Olavs-Kirken; thi den daglige Messer var bleven hendes en Nødvendighed, som hun maatte tilfredsstille, koste, hvad det vilde. Derfor saa man hende Vinter som Sommer, i stegt Veir som i godt Veir, altid i Kirken en halv Time, undertiden en Time før Messens Begyndelse. Mor Jacobi var ogsaa en meget kjendt Person i Byen, hvor hun gik under Navnet “Fredens Engel”. Med dette Navn hænger det saaledes sammen: Da Pastor Stub var Sogneprest ved St. Olavs-Kirken i Slutningen af 60-Arene, traf han denne tykfyldte Kvinde, som gik omkring i Gaderne med et Postkøb, til hvis ubestemte Lebsjæls hun sang endel Viser, som Pastoren ikke syntes videre godt om. Han forstod hende da Læst og Noder til den dengang meget populære lille Sang: “Se, Fredens Engel hæver”, som snart blev hendes Indlingsang, og saa fik hun selv Navnet “Fredens Engel”, et Navn hun forresten ikke likte, skjønt det jo i sig selv var vakkert nok. Men Kristiania gutterne gjorde altid Tilspøisler, som vistelig ingen vilde have sundet Behag i.

Udover Stupet med et Sneffred.

Det har ikke været bare Moro at færdes i Høderne i Paastehelgens Uveirsdage. En Meddelelse i “Drebladet” giver følgende Skildring af en Langfredagsstur til Sikkilsdalsløv:

Det var noget tykt Veir med lidt Sne, da vi fire Skiløbere ved 11 Liden forlod Sikkilsdalen med Bestemmelse for Toppen af Sikkilsdalsløv og derfra ned i Gravdalen

og hjem. Vi gik den sædvanlige Rute bag Sikkilsdalsløv, beundrede de lodrette Styrninger ned mod Sikkilsdalsvand og drog videre opover Ryggen, som fører lige til Varden paa Toppen. Veiret blev efterhaanden mindre sigtbart, men først ved Varden, som vi naaede kl. 1½, lagde Stormen paa med Vælde, og det tykvede saaledes til, at vi maatte være meget opmærksomme paa ikke at miste hinanden i Snefløden, som inden kort Tid lode os ind fra øverst til nedest, Skjæg og Haar forvandlede til Isthapper, og det var med Møje, vi kunde holde Vinene aabne. Vi forsøgte forgæves at finde Nedgangen mod Gravdalen og blev enige om efter flere frugtesløse Forsøg at søge til Varden og derfra gaa samme Vej ned, som vi kom op. Men heller ikke Varden var at finde længere, og vi besluttede nu at søge nedover mod Sjoabalen, eller hvor som helst, naar vi blot kunde komme ned. Det gik godt for en Tid, og vi steg ret raskt ned. Men lige tykt var det, og vi maatte anvende den største Forsigtighed, for altid at have Herredømme over Skierne. Største Gangen froppede Førstemand lige paa Kanten af svære Stup, hvor vi skintede de sorte Bergvægge i Snehyret. Det var umuligt at orientere sig anderledes end at vi maatte komme ned enten i Sjoabalen eller i Grinningsdalen. Vore Kompas hjalp os lidt, men ikke meget. Endelig antog vi at være komne ned af selve Fjeldet, og vi ventede paa en Bløt i Snefløden, saa vi kunde gaa en Smule Udflugt. Vi forsøgte paa flere Steder at komme ind i selve Dalen, men umuligt. Det var for brat. Da saa vi pludselig Toppen af endel Træer under os. Her maatte vi se at komme ned, saa stupbrat det ogsaa saa ud. En af Løitnanterne gik forrest, derefter vi andre, en for en, huggende Skierne i Sneen og Jordbakken. Det saa ud til at kunne være Terræn for Skred under os, og vi avancerede derfor yderst forsigtig. Saa slap Førstemand sig udover. I det samme hørte vi som et Suf i Liden, og et Skred lød og slog Benene under Løitnant L., hvem det dog lykkedes at følge med og delvis saa reist sig, idet vi raabte, at han skulde holde Hænderne op. Saa gik han

udover en liden Bergsnab og forsvandt i en Sky af Sne. De Minutter eller Sekunder, som nu fulgte, var lange. Skredet var stanset mod nogle Buske, men vi saa, det fulgte meget med udover. Endelig raoble Løitnant L.: “Er du allright?” og vi hørte det til vor Glæde svare Ja og saa ham selv arbejde sig ud af Sneen. Vi lod nu Skredet sætne, og gik saa en for en forsigtig nedover, det, indtil vi kunde gaa nedover Liden og mødtes bag en stor Sten, hvor vi tog en velfortjent Hvile, spiste et Stykke Honningkage hver og en Appelsin. Kloften var nu vel 5. Det Stup, Løitnant L. gik udover, anslog denne til 12 a 15 Meter i Højde. Den løse Sne under reddede ham. Vi antog, vi befandt os i Grinningsdalen, men fik snart se Bestandsfæter og satte Kurs for Besheim, som vi naaede kl. 6. Efter en kort Hvile her, hvor det var fuldt af Skiløbere, tog vi Veien sat til Sikkilsdalen. Men Stormen tvang os atter tilbage til Besheim, hvor vi overnattede, og naaede Sikkilsdalen i godt Veir næste Dag ved 10-Liden. Vi var alle taknemmelige mod Prins Gustav Adolf og hans Venner, som strøg om Morgenens havde taget fat paa en Efterjagning af Fjeldet. At vi i vort Hjerte takkede Forsynet, som paa en saa mærkværdig Maade havde holdt sin Haand over os, er neppe nødvendigt at tilføje. Da Stormen vedvarede Aftenen udover, var det paa høi Tid, vi kom ned af Fjeldet, hvor der ikke var en Sten at søge Ly bag, medens Vinden gik en gennem Marv og Ben. Nogle forfrosne Fingre, en Næse og et par Øren var nu vore eneste Mindelser fra Turen.

Fra Fjeld og Fjord og Dal.

Fra Tromsø meldes: Hovedsmand og Eier af en Fiskefløtte fra Lenviken, Ole Olsen Leisnæs, gik overbord udenfor Finsnæs og druknede. Trods ihærdig Søkning er han endnu ikke fundet. Han havde paa sig 1000 Kr., som udgjorde Baadlagets hele Vinterfortjeneste.

“Fremstrid”, Telemarken, beretter Paastekosten: Svært Snefald har det været opover Bygderne de sidste Dage. Sneploget har været i uaf-

brudt Virksomhed; men alligevel har man paa enkelte Steder ikke kunnet holde Veien aaben. I flere Kirker har Gudstjenesten maattet indstilles baade Skjærtorsdag og Langfredag. Sogneprest P. Heiberg Levow naaede ikke Lubbald Kirke, skjønt han var 3 Timer tidligere ude Skjærtorsdag end sædvanlig. Gudstjenesten i Hjarvudal igaar blev indstillet. Folk har paagrund af Veiret næsten ikke kunnet komme gaardimellem.

I Alneosen, Østerdalen, er der en 60 aarig Kone, som i Vinter har gaaet paa Aftenstole for at lære Skrivning. Hun vilde saa gjerne sende Brev til Barna sine, som er spredt rundt omkring i Verden, blandt er et par af dem i Syd Afrika. Hun lærte Kunsten nok saa bra.

Postmester Bader i Aragerø, der har taget Afsted, skulde den 11te April aflevere sit sidste Regnskab til Poststyrelsen; det var da næstlagt 60 Aar siden han traadte i Postvæsenets Tjeneste, og samme Dags fyldte han 80 Aar. Den anseede gamle Embedsmand blev i 1895 Oplæst for sin fortjenstfulde Virksomhed.

Fra Bergen meldes: Direktøren for “The Norwegian Goldfields and General Mining Company, Ltd.” er netop ankommet til Sundal i Hardanger. Selskabets Aktiekapital, der er tyk og engelsk, udgjør ca. 21,600,000 Kroner. Dets Hovedsæde er i London. Firmaet er Grubedrift paa forskellige Steder i Norge. Saa snart Sneforholdene tillader det, optages Forsøgsdrift efter Guld i Sundal, Mauranger og Rvinherred.

Olava Andersdatter heder ifølge “Vesteraalens Avis” den ældste Kvinde i Vesteraalen. Hun er døbt i 1804, men med Sikkerhed kan man ikke sige, naar hun er født. Efter de foreliggende Oplysninger er det sandsynligt, at hun saa Dagens Lys i 1800. Den gamle er rask og rørig. Hun er oppe og færdes ude Vinter og Sommer. Hendes Landsævner er fuldkommen normale; hendes Hukommelse er god, saa hun kan huske og fortælle mangt og meget fra sit lange Liv. Hørelsen er dog skral, og det er derfor vanskeligt for fremmede at gaa en Samtale igang med hende. — “Vesteraalens Avis”

bringer et Billede af den gamle, hvor hun sidder paa en Stol, som er 200 Aar gammel. Ved siden af hende sidder hendes næstældste Søn. Han er nu 75 Aar. Hendes ældste Søn er 82 Aar gammel.

Sogneprest Koren tog 1ste Paaskedag Afsked med Glemminge Menighed, som han har virket iblandt i 35 Aar. Kirken var trods det stngge Veir og Fjere syldt allerede en halv Time før Tjenesten begyndte. En Mængde Glemmingefolk maatte gaa igjen, da Byfolk forinden havde optaget Pladsene, skriver "Fr. stad Blad". Provsten takkede Menigheden for de mange Aar, han havde virket iblandt den. Han saa nu sine første Konfirmanter som gamle Folk i 50 Aars Alderen. Han kjendte Familier, hvor han havde haft med 5 Slægteleb at gjøre. Det havde været vanskeligt, men kjært Arbejde at tale Guds Ord blandt den store Menigheds Lemmer; men det var saa mange, han aldrig havde naaet. Dnste Besignelse over de følgende Presters Gjerning. Der var almindelig Bevægelse blandt de mange Tilhørere, saa Adfælden lod til at gaa begge Parter til Hjertet.

#### Dødsfald.

— Malermester Holst Grubbe i Trondhjem er afgaaet ved Døden. Han har været flere offentlige Over og Valgtes i sin Tid til Stortingsmand for Trondhjem, men kunde af Helbredshensyn ikke møde paa Stortinget.

— Skibsreder Knud Knudsen i Stavanger er isf. "Mrgbl." afgaaet ved Døden, 75 Aar gammel. Han var en af alle agtet og afholdt Mand, som i flere Aar var Medlem af Stavangers Kommuneskyre, Forsøgelseskommissær, Valgmand, var med blandt Stifterne af Stavanger Preserving Co. m. m.

— Disponent ved Siljedals Glasværk i Vermland, Anton Thorsten-son, er Langfredag pludselig afgaaet ved Døden efter et Slagtilfælde, 54 Aar gammel. Budstabet om dette Dødsfald har vakt Sorg i vide Kredse. Som Ordspører i Beskyrelsen for Mojs Glasværk var den af døde godt kjendt her i Byen, skriver "Mojs Tilskuer". Han aflagde i denne Egenkab hver Maaned Besøg her og havde ved sin sjældne Gfsværdighed gjort sig elsket af alle, som kom i Berøring med ham. Disponenten opholdt sig her forrige Lørdag, og Budstabet om hans hans hastige Dødsgang vakte dyb Bedrøvelse ikke mindst blandt Arbeiderne, hvoraf mange i en Aar-række har arbejdet under ham paa Siljedals Brug.

## Danmark.

### Pastor Grove Rasmussen død.

Sogneprest ved St. Hans Kirke i Odense Grove Rasmussen er den 31te Mars afgaaet ved Døden, 67 Aar gammel. I de sidste Par Aar har hans Helbred været vakkende, siden han ved en Guds tjeneste i Eved Kirke ved Svendborg i 1902 blev ramt af et apoplektisk Anfald. Helbredden vendte dog nogenlunde tilbage, men det blev dog alligevel kun af kort Varighed.

Pastor Grove Rasmussen blev Prest i 1864 i Gram i Slesvig. Han blev en ivrig Forkjæmper for den danske Sag og deltog som saadan i Udgivelsen af Flyvebladet "Solger Danske". Herfor blev han fængslet og som Arrestant ført til Haderslev. Efter Krigen blev han kaldt til Sogneprest i Fol og blev i 1870 afsat, fordi han ikke vilde bede for Tyskernes Seir. Han udgav i disse Aar Epbyggelsesbladet "Elias".

Da Grove Rasmussen vendte tilbage til Kongeriget, var der blevet dannet et Udvalg for den dansk-amerikanske Mission med Presterne Joh. Møller og Dr. Ludvig Helveg i Spidsen og den tjenstledige Grove Rasmussen blev nu antaget og i 1871 udsendt til Amerika for at undersøge Forholdene derovre. Med ham fulgte N. S. Nielsen, som snart efter blev kaldet Prest i Amerika, og som, efter at Kirkesamfundet var dannet, senere blev dets Formand og Ordinator. Efter Tilbagekomsten kjøbte Pastor Grove Rasmussen sig et Hus i Gram og lod der indrette en Forsamlingshal for at samle Sønderlyderne til Guds tjeneste og Møder. 1874 blev han kaldet til Sogneprest for Harte Brandrup og blev 1878 forflyttet til Allerup og Davinde. Han har været i Odense siden i 1892.

### Bliver Island engelsk?

Den islandske Alltingsmand Hermann Jonasson skriver i Tidsskriftet "Atlanten", at Island løber Fare for at blive engelsk Koloni. Og det kan kun blive til Gavn for saavel engelsk som islandsk Handel og for islandsk Forhold i det hele taget. Den eneste som taber noget, er Danmark, som bliver skubbet ud af et Forhold, som kunde have bragt Fordele for begge Parter. Island er fattigt, og Island trænger til Hjælp, Kapital og Arbeidskraft, ikke gennem Naadegaver, men gennem Samarbejde, fordi Island selv har saa meget at hvide, naar det først kommer paa Fode. Og dette har Englænderne

med sit udprægede Handelsinstinkt allerede set, og de har begyndt at indføre engelsk Kapital i Landet. Her ligger Faren. Englænderne befarter Landet, lærer det islandske Sprog, kjøber Lygeloe, kjøber Islands Varer, letter Befolkningen i dens Livskamp ved at kjøbe Torsten halvørret, hvilket er af Betydning paa Grund af de fugtige Somre. Englænderne kjøber Jord og udbyder Jordlotter afgiftsfrit til den, som opdyrker dem. Gjennem alt dette kommer Islænderne, selve Befolkningen, nærmere og nærmere til England, og tilsidst opstaaer det ganske naturlige Ønske, at Landets Statsforhold kommer under engelsk Styre. Selvopholdelsesdriften vil afføde dette Ønske, og Englænderne som er Verdens forstandigste og humaneste Handelsfolk, vil ikke være sene til paa alle Maader at imødekomme Islands Trang og Ønsker. Danmark kan aldrig forlange, at Island skulde give Afkald paa Fordele, som et andet Land byder det. Men dette Samarbejde kunde og burde staves mellem Danmark og Island. Det er dette, som en hel Del—endnu det største Parti—paa Island ønsker: dansk Kapital, dansk Rundskab, nærmest paa Landbrugets Omraade, hvor Island staar tilbage.

### Rong Christians Fødselsdag.

Kjøbenhavn, 8de April. Paa Amalienborg har der i hele Dag været samlet en stor Mennekesmængde. Rongen modtog i Løbet af Formiddagen Lykønskninger af Kongefamiliens Medlemmer og dens Gæster, Hoffets Damer og Herrer, Corps diplomatique. Kl. 12 modtog Rongen Medlemmerne af de 3 høieste Rangklasser. Efter Auren begav Rongen sig over i Residenspalæet og hilste fra Balkonen den forsamlede Mennekesmængde, der brød ud i begejstrede Hurraraab.

I Anledning af Rongens Fødselsdag blev der givet et Gallatæffel hos Kronprinsen og Kronprinsessen. Ved Tæflet udbragte den tytte Kronprins Rongens Skaal og udtalte sin Glæde over den Ure, det var for ham at være tilstede ved denne Leilighed.

### Voldsom Storm.

En stærk Storm rasede den 7de April over hele Danmark. Særlig voldsom for Uvetret frem i Jylland. Saaledes meddeler et Telegram fra Ribe, at Orkanen der om Eftermiddagen ligesom flaaede det nye Kobbertag i Stumper og Stykker paa Domkirken nordre Gavl's østlige Side. En Del af Taget paa Raadhuset og flere andre Bygninger blev revet bort, Riksbekendnin-

gen blev fraet af, Telefonstolper knækkede. Markerne var, saa langt Diet kunde naa, et fradende Hav, og Oversvømmelsen er større, end den har været i mange Aar. Om Orkanens Virkninger paa Vestkysten meddeler et Telegram fra Blaavandskuff: Vandet har steget usædvanlig høit, og Havet er i voldsomt Oprør. Paa en Strækning af ca. 2000 Alen af Blaavands søndre Strand bryder den høie Ejs ret ind i Klitterne og bortskyller store Dele af Rytten.

### Smaanyt.

12,000 flere Turister end i Aaret forud har kjort gæstet Danmark.

"Den danske Stats Tidende" er den 1ste April begyndt at udgaa. Folketingsmand Guldbriandsen staar opført paa Bladet som ansvarlig overfor Presseløben.

I 1903 er indgaaet til Forbrug af Varer til et Værd af 444 Mill. Kr. Værdien af Udsærlsen af indenlandske Varer har andraget ca. 352 Mill. Kr. Overskudsindsærlsen er herefter ca. 92 Mill. Kr.

Paa Rongens Fødselsdag feirede et gammelt Vgtepar Husmand G. P. Jepsen og Hustru i Holsted ved Næstved deres Guldbryllup. Guldbryllupsgommen, der er 80 Aar gammel, deltog som Underbefalingsmand ved Livgardens 1ste Rompagni i Trearskrigen.

En liden 7 Aars gammel Dreng i Rudkjøbing, fik for nogle Dage siden Drepine, og da Smerterne tiltog, tilkaldtes Lægen, hvem det lykkedes at udfinde og fjerne Marsagen til Ondet, et Hvedekorn, der havde forvildet sig ind i Barnets Dre, en Dag da han legede paa et Loft. Hvedekornet havde begyndt at spire inde i Dret.

Selskabet "De danske Forsvarsbrødre" for Silkeborg og Omegn afholdt 2den Paaskedag en stor Fests i Anledning af Foreningens 25aarige Bestaaen. Byen var flagsmykket. Kl. 5 gik en stor Procession med Musik og Faner i Spidsen gennem Gaderne, og om Aftenen afholdtes i Teaterjalen et Festmaal, hvortil deltog henimod 300 Vaaben- og Forsvarsbrødre.

## Dr. J. W. Vanco

### Specialist.

Smertefri Behandling af  
Piles, Fistler, Kæver og Sa  
i Rectum.

En Bog om Sygdomme i Rectum frit.  
Omee 298 N, Fairchild St., Madison Wis.

**Sjendsgjæringer.**

Hr. Redaktør! — Troens Skabelse er Guds Bærte alene. Da Gud skabte Adam, da gjorde han først Lege med færdigt, og i det livløse Legeme blæste han saa Livets Ande for at en Guds Fiende kan blive en Guds Ven, maa Gud borttage Fiendskabet, Modstanden; han maa skabe en ny Lyst, Kraft og Længsel; alt hvad der angaar vor Frelse maa han og vil han gjøre. Men alle bliver jo ikke frelste. Vi svarer: Vor Forbærelse er af os selv. Kan vi end ikke løse den Gaade: Hvorfor Gud ikke borttager Modstanden hos alle, saa bliver vi dog staaende ved, at vor Frelse ene og alene ligger i den Guds Haand, der vil alles Salighed. Men for denne Gaades Skyld maa vi da høre, at vi er Kalvinister, saa de, som i Strid mod Skrift og Bekjendelse løser denne Gaade paa synergistisk Vis, kan blive Lutheranere. Og saa faar vi høre, at vor Lære er et Angreb paa Kristus, den vil tage Kristus fra os, stænge Øren til Livet og hindre Troesvished om Salighed. Saa gruelig er den "missionariske Branglere" efter Prof. Døkmans Mening, og denne Mening lader han følge et gammelt gjendrevet Skrift af Dr. Frølich om Naadevalget, som man nu paa gammel antimissionarisk Vis benytter som "Missionstraktat". — Nu, saaledes faar Sagerne. Bisæltig tør vi sige, at saadant er Vidnesbyrd om, at Forhærdelsen er kommet over en Del af disse, som har gjort Guds Ord til Løgn ved en Lære, som er dømt i Skriften, og intet Under, at man her vil afløse den gamle med en ny Forkyndelse og lære saadanne Lærdomme, som er Menneskers Bud. At Splittelsen i Kirken ligesom Strid i Kirken ikke alene er nødvendig, men ogsaa et Gode, denne Mening spørger dog endnu hos dem, trods de 20 Favne under Jorden. Faar de ikke se, at Strid og Splittelse er Synd, og faar de ikke se, at deres Splittelse, Jorening og Kirkevæsen hviler paa en Løgn, saa er der lidet Haab om, at Forhandling om Læren vil nytte for deres Bedkommende; men i Guds Haand kan det tjene til, at andre blir forberede for Guds Ord og kommer tilbage til den rene Lære og sin egen Forjamling, og slyr Sjæltormesterne og Løgnprofeterne. D. J o n a s e n.

**ATWOOD, LARSON & CO.**  
Etableret 1887.

Modtager Farmprodukter, Hvede, Byg, Havre, Lin, Hø osv. paa Kommission. Høieste Markedspriser, øjeblikkelig Betaling. Skriv efter vor daglige Markedsliste. Vi henviiser til Exchange Board.  
513 Board of Trade, Duluth, Minn.

**Billige Bøger!**

Vi har saa mange Bøger, at vi ikke har Plads til dem. Se dette Tilbud! Send os en eneste Dollar, saa skal De saa i nærmeste Express-Office:

- 1 Engelbrekt Engelbrettsjon.
- 1 Bondehøvdningen.
- 1 Niels Juul og Lørdensfold.
- 1 Astronomens Romantik.
- 1 Hvor laa Vinland?
- 1 Politinotiser.
- 1 Ruslands Historie; af Ehrige.

Ikke en Dollar Stykket, men alle disse Bøger for bare \$1.00 porto-betalt!

Naar Bøgerne er saa umaadelig billige synes vi, at om man selv ikke trænger dem, saa kan man alligevel købe dem og forære dem til Folk, som trænger god Læsning. Aldrig nogenstunde før er norske Bøger blevne solgte saa billigt.

Vi betaler Portoen.

Skriv til

**Amerika Pub. Co.,**  
Madison, Wis.

Stortede Vaar- og Midsommer-  
**EXKURSIONER**  
5 1/3 DAG OVER ATLANTEREN  
RECORD PASSAGE  
MED DEN GAMLE PAALDELIGE  
**CUNARD LINE**  
ETABLERET 1840.

Til Skandinavien 8 Dage, 5 Timer.

- De pragtfulde dobbeltpropelledede Dampskibe  
**LUCANIA, CAMPANIA**, 620 Fod lange, 30,000 H.-kræfter  
De hurtigste Dampskibe i New York-Liverpool Ruten.  
De hurtige Express Dampskibe  
**UMBRIA, ETRURIA**, 525 fod lange, 14,500 H.-kræfter.  
De NYE dobbeltpropelledede Dampskib  
**CARPATHIA**, 558 Fod lang, 13,555 Ton.  
Udelukkende for 2den og 3die Klassen Passagerer.  
De NYE dobbeltpropelledede kjæmpe-Dampskibe  
**SAXONIA, IVERNIA**, 600 Fod lange, 14,150 Ton.  
to af de største Dampskibe nogensinde anløbet Boston  
**AURANIA**, kun 2den og 3die Klasse.

Fra NEW YORK.		Fra BOSTON.	
LUCANIA,	Mai 7	IVERNIA,	Mai 10
UMBRIA,	" 14	SAXONIA,	" 24
CARPATHIA,	" 17		
CAMPANIA,	" 21		
ETRURIA,	" 28		
AURANIA,	" 31		
LUCANIA,	Juni 4	IVERNIA,	Juni 7
UMBRIA,	" 11		

Specielle Befvemmeligheder for 3die Klasse.  
Private Kabinetter med 2-4-6 Sovestabde i hver paa Overdækket. Sver Seng udhæret med patent Spring Bund og forhæret med udmerkede Senglæder. Bæsteforsvart. Svel, Vandtaraffe og Glasier. Sæde, Krog for Klæder og Satter, etc., i hver Kabin. Sver Udvalgte har sin egen Spiseal, stor og rummelig, Spisekammer med Dampbørd, The og Kaffe Urner etc., etc.  
To Bromenadeplasser, en paa det aabne Dæk for Brug i smukt Veir, og en stor Plads paa Overdækket bekvæmt mod Regn og Vind.  
Røggærelse, stort og bekvæmligt.  
Et Sidsæde for Damer, elegant udhæret, og med et vakkert Piano for 3die Klasse Passagerers udelukkende Afbenyttelse.  
Uovertræffelige Befvemmeligheder for alle Klasser, men i særdeleshed 3die Klasse.  
Frit Brug af Senglæder for 3die Klasse Passagerer, ligesaa frie Spise og Drikkefar, hvilde holdet rene af Kompaniets Tjenere.  
For alle andre Oplysninger henvend Dem til vore Lokal-Agentur eller til  
F. G. WHITING, Mgr., Dearborn & Randolph, Chicago.  
A. E. Johnson Co., 10-14 Washington Ave. S., - - - - Minneapolis, Minn.  
R. M. Camp, Madison, Wis.  
A g e n t e r.

**WISCONSIN RUBBER CO., Madison, Wis.**

**RUBBER IS KING!**

The WISCONSIN RUBBER COMPANY is selling "Florida" Plantation consisting of 5,050 acres of land in the State of CHIAPAS, Mexico, to be planted mostly to rubber, with some coffee, chocolate, vanilla, pineapples and bananas, and brought to perfect maturity in seven and one-half years from January 1, 1904.

This plantation is fourth of the famous "Markley Group" and is being sold under a contract the same as the other three and which has already pleased 5,000 investors of all classes.

We ask you to investigate our plan and let us know what you think of it. Our officers and agents will be glad to tell you about it.

A few dollars saved monthly will give you a living in a few years and will return good dividends in the meantime without a possibility of loss.

The safest and most profitable investments in the world are in Mexico. The safest and most profitable investments in Mexico are in Rubber Plantations.

We offer the only plan by which small investors can secure the same proportionate profits as capitalists are making in the same class of investments. Our plan is co-operative, each member having only one vote. Thus small investors are protected, as heavy stockholders cannot capture the business.

This company was incorporated in Madison July 14, 1903, under the laws of Wisconsin. It will pay 5 per cent dividend on all payments on stock the first year, and will increase its dividends every year.

Six-year-old rubber trees with the land on which they stand, \$1 each. Read our literature and see what they are worth.

This Company has already sold one-tenth of its stock at par value of \$300 per share, representing one undivided acre and reserves the right to raise the price without giving notice.

Terms:—\$2.50 per month per share for 48 months and \$5 per month for 36 months.

John W. Mackay says: "The man who refuses to investigate the NEW THINGS shuts himself out from the best business opportunities of life."

"Watch those engaged in the production of Rubber, and, as the years go by, you will see them amassing splendid fortunes. The opportunities for young men are as great to-day as in the history of the world, and I firmly believe that Rubber furnishes the greatest."—Andrew Carnegie.

**Facts Are Stubborn Things When Backed by Government Reports.**

"Francisco Lacroix, of Palenque, Chiapas, stated that the returns from his eight-year-old trees were about two and one-half pounds per year."—Extract from Reports from Central America and Mexico.

"Senor Galinda, of Frontera, tapped several hundred six-year-old trees and obtained an average of two and one-fifth pounds of rubber per tree."—Extract from Reports from Central America and Mexico.

"There is one case authenticated in Soconusco, State of Chiapas, where three young forest rubber trees were transplanted which have now yielded for more than 35 years. The diameter of the trunks of said trees is now about seven feet and their branches at their greatest expanse are more than 80 feet. Each of these trees yield annually more than 50 pounds of gum."—Richard Gunther, U. S. Consul-General.

"One acre of 193 trees and 600 pounds as the yield at 50 cents per pound, a profit is realized over expenses of \$300, gold, per acre."—Bulletin Bureau of American Republics, published by the U. S. Government, 1898.

"A well-managed rubber plantation, after six years, should be able to distribute among its shareholders from 100 to 1,000 per cent annually on their investment."—Matias Romero, formerly Minister at Washington for Mexico.

"At the first tapping after the trees have reached the age of six or seven years a net profit of \$350, gold, per acre is made, and as the yield per tree increases yearly the profits also increase in proportion."—Bureau of American Republics, Washington, D. C.

"One hundred thousand rubber trees, the first year's harvest, will yield \$120,000."—British Foreign Office Report, No. 385, page 27. (Over \$500 per acre. Basis of 193 trees to the acre.)

"A healthy tree should yield an income of \$15 to \$20 per annum."—Rubber Culture in Ecuador, Advance U. S. Consular Report, March, 1898.

"By the end of the seventh year the grove will be in bearing and we will have a profit of \$300, gold, per acre."—Bulletin of Bureau of American Republics, January, 1898. Note.—193 trees to the acre.

"Some trees of two or three feet in diameter will give annually 20 to 40 pounds of good rubber."—From U. S. Consular Report, October, 1896.

For further information send postal card or letter to Wisconsin Rubber Co., and receive a circular with map and estimated dividends.

**CLIP THIS, FILL INN AND MAIL TO US.**

WISCONSIN RUBBER COMPANY,  
15-18 Fairchild Block, Madison, Wis.

Gentlemen: I am interested in the proposition you offer and request that you send booklet and other information you have available on the subject.

Name.....

Address.....

Occupation.....

**Crude Rubber Is Now Worth \$1.60 Per Pound.**  
In 1903 it was \$1.00 per pound.

President—R. B. Anderson, Editor of "Amerika", Madison, Wis.  
Vice-President—Dr Chas H. Hall, Madison, Wis.  
Secretary and Gen'l Manager—Samuel W. Merrick, Madison, Wis.  
Treasurer—Frederick C. Hutson, Madison, Wis.  
Attorney—Judge Edwin F. Carpenter, Janesville, Wis.  
Man kan ogsaa, om man vil, skrive til Rasmus B. Anderson.

## Vælger Mennesket at blive ombendt?

(Af F. Jørgensen.)

Naar der er opstaaet Strid om et Punkt i den kristelige Lære, er der Fare for, at mange tager mere Hensyn til Personer end til Sagen.

Visse Personer, der indtager en mere fremstødt Stilling, samler man sig om, og der bliver Spaltninger blandt dem, som før stod sammen.

Det gjentager sig saaledes atter og atter, hvad der hændte i den korinthiske Menighed, hvor nogle holdt med Paulus, nogle med Apollos og andre med Petrus. Dette Uvæsen rejses Paulus strengt.

Nu, vi bør tage tilbørligt Hensyn til den Lærdom, Erfaring og Gudsfrugt visse Lærere i Guds Menighed maatte have fremfor andre. Man ganske urigtigt vilde vi handle, om vi af den Grund paa nogen Maade tilfidsatte Sandheden.

Sandheden er Hovedsagen. "En er eders Mester, Kristus." Hovedsagen er ikke Dr. Larsen eller Dr. Schmidt.

Mange af os har havt disse Mænd til Lærere, og vi ved, med hvilken stor Dygtighed hver af dem fyldte den Stilling, han indehavde.

Det er vor Pligt at være taknemlige mod vore Lærere, der har tændt Lys i os, og han har en lav Sjæl, som ikke giver sine gode Lærere en varm Plads i sit Hjerte. Men dersom nogen af dem farer vild i Læren, kræver dog Gud af os, at vi stiller os paa Sandhedens Side og vidner mod Løgnen. Saa modige bør vi dog være, hvor dygtig end vor Lærer maatte være.

Da den store Mand Melancthon var affalden fra den lutheriske Lære i nogle Stykker, blev nogle Mænd sendt til Wittenberg, hvilke skulde forhandle med ham om otte Artikler, de havde med. Ved Afreisen formanedes de til at være modige og sige ham sin Mening, sjønt han havde været deres Lærer.

Der har været skrevet og talt meget om "Selvbestemmelse", "Valg" og "Valgets Standpunkt" i Forbindelse med Ombendelsen. Hvad jeg har at sige om det, der indeholdes i disse Ord, vil jeg forsøge at samle i et Svar paa det opstillede Spørgsmaal: Vælger Mennesket at blive ombendt?

Jeg kan her strax sige, at der blandt Menneskene har været og fremdeles er Uenighed ogsaa om denne Sag som om saa mange andre; thi nogle svarer ja, andre nei.

Naar en bestemmer sig for noget, vælger noget, vil han det. Det er Handlinger, som Viljen foretager. Saadan er den almindelige Brug af Selvbestemmelse og Valg.

Der maa være mere end en Ting, der maa være mindst to Ting, blandt hvilke vi vælger. Vi vælger ikke, naar der er Tale kun om en Ting.

Naar vi vælger at gjøre noget, eller at noget skal gøres, gaar vort Valg forud, og det, vi vælger, sker efterpaa.

Foruden Viljen er en anden Evne i Sjælen virksom ved ethvert Valg, nemlig Forstanden. Denne tager ogsaa mere eller mindre Del i en Valghandling. Først tænker man, og saa beslutter man. Somme overveier ikke vel, før de vil eller gjør noget. Der er Mennesker, om hvem vi siger, at de først handler, og saa tænker de. De gjør Ting i Tankeløshed, og maa ofte lide derfor. Men det er aldeles umuligt, at Forstanden ikke skulde deltage i nogen Grad. Hvor ingen Forstand deltager, der foretages ikke nogen Viljehandling. Det er kun en Handling ifølge Instinkt som hos Dyrene.

Det er Viljens Gjerning at ville. Den maa ville et eller andet, ligesom Diet maa se og Dret høre noget. Viljen er aldrig ledig, hvor Forstanden er virksom, men gjør noget bestandigt, ligesom Hjertet til enhver Tid arbejder i det levende Menneske.

Viljen kan ikke ville hvadsomhelst. Den kan ikke ville noget, som er fuldstændig ubekendt for Forstanden. Viljen vil nemlig noget af en eller anden Grund; men er det aldeles skjult for Forstanden, formaar jo ikke denne at fremsøre nogen Grund.

Den kan heller ikke ville to modsatte Ting samtidigt. Den vil kun den ene ad Gangen. Dernæst kan den ikke ville noget, som danner Modsetningen til dens Bestaaffenhed. Er Viljens Bestaaffenhed god, vil den det gode, er dens Bestaaffenhed ond, vil den det onde.

Den er saaledes begrænset i sin Evne, og er som Guds Vilje. Gud kan ikke ville det onde. Men der er den Forskjel, at Guds Vilje er uforanderlig, men vor foranderlig.

Vor gode Vilje kan blive ond og vor onde god. Guds Vilje kan ikke ville andet end det, som stemmer overens med dens Bestaaffenhed. Vor Vilje ligner deri sit Forbillede Kristus, som siger: "Saaledes bærer hvert godt Træ gode Frugter; men et raadtent Træ bærer onde Frugter. Et godt Træ kan ikke bære onde Frugter, og et raadtent Træ kan ikke bære gode Frugter."

Hvad Viljen vil, det har den lyst til; den vil det og vil det frit. Den vil aldrig af Tvang, mod sin Lust. Det er dens Natur at ville noget; men aldrig kan den tvinges til at ville en bestemt Ting.

Vi kan tvinge os selv eller andre til at gjøre noget, men ikke til at

ville noget. Et Menneske kan ikke f. Ex. tvinge sin Vilje til at ville noget, som strider mod dens Bestaaffenhed. Er den god, kan den ikke tvinges til at ville noget ondt. Er den ond, kan den ikke tvinges til at ville noget godt.

Viljen kan paavirkkes, og det i den Grad, at dens Retning bliver en anden, dens Liv et andet, saa den vil det, den før ikke vilde. Den kan ikke undgaa Paavirkning, idet utallige Ting øver Indflydelse paa den. Menneskene paavirker hverandre, gode og onde Magter, Gud og Djævelen indvirker paa dem. Ikke blot Viljen er Gjenstand for Indtryk, men ogsaa Samvittigheden og Følelserne.

Veien gaar gennem Forstanden. Denne fremsætter Grunde for Viljen til at ville noget. Naar den vil noget, vil den det altid af en eller anden Aarsag. I somme Ting, i hvilke Samvittigheden og Følelserne kommer i Betragtning, virker ogsaa disse sammen med Forstanden paa Viljen, i andre Ting alene Forstanden.

Naar den saaledes er under Paavirkning, fremkalder der noget i den. Der opstaar Bevægelser, Tilbøieligheder. Vi siger, at Viljen da drages mod noget, bøies mod noget. Naar den nu drages mod noget, bliver der Strid i den mellem de to Tilbøieligheder, Hovedtilbøieligheden og den underordnede. Hovedtilbøieligheden er den, ifølge hvilken Viljen vil noget. Vel vil den altid noget af Tilbøielighed og aldrig noget mod sin Tilbøielighed; men ikke enhver Tilbøielighed, som meldeo sig paa dens Omraade, vil den. Den stærkeste er dens egentlige Tilbøielighed, den, der giver den dens Retning. Den vil ikke en underordnet Tilbøielighed; men forkaster den og det, som Tilbøieligheden angaar, med mere eller mindre Styrke.

Naar den underordnede Tilbøielighed indtager den andens Plads, vil Viljen den og det, hvortil den saaledes er tilbøielig. Det andet vil den ikke længere, men forkaster det.

En Tilbøielighed i Viljen til noget, der danner Modsetningen til, hvad den vil, saa at det gjælder om et enten-eller, svækker Kraften i dens Villen, frigjør den fra Hovedtilbøieligheden i Forhold til den underordnede Tilbøieligheds Magt, og denne binder Viljen til sig paa samme Tid og i samme Forhold. Efter hvert som denne voger, formindskes hin. Men kan man ikke da tænke sig, at det Tidspunkt kommer, da begge Tilbøieligheder er lige stærke?

Her er Tale om to Ting, hvoraf den ene ophæver den anden. Hvis begge Tilbøieligheder skulde være lige stærke, maatte vi sige et af to,

nemlig at enten vilde Viljen to modsættende Ting samtidigt, eller at den ikke vilde nogen af dem. Men det er ikke muligt, at den vil to Ting, hvoraf den ene ophæver den anden, til en og samme Tid.

Vi kan heller ikke sige, at den intet vil, da Viljen maa ville, som Jorden maa bevæge sig, og naturligtvis maa ville i foreliggende Tilfælde. Jeg tror derfor, at der ikke gives noget Tidrum, da de to modsatte Tilbøieligheder i dette Tilfælde er lige stærke. Den ene eller den anden har omend noksaa lidet Overmagten. Viljen vil det ene, indtil den vil det andet. Men jeg gaar med paa, at Viljen kan være i en saadan Tilstand, at den kan ville snart det ene og snart det andet, at altsaa snart fejrer den ene Tilbøielighed, snart den anden. I et saadant Tilfælde er Viljen ikke kommen til nogen fast Beslutning, nogen varig Retning. Der findes saadanne Tilfælde; men der findes ogsaa Tilfælde, hvor saadant ikke sker, saa at naar Viljen vil noget, da vil den det i ethvert Fald for længere Tid.

Viljen har i mangfoldige Ting Kraft i sig til at vælge. Naar der optræder ved Paavirkning en Tilbøielighed til noget, kan den antage den eller forkaste den. Den kan fordrive Hovedtilbøieligheden og give den nye hins Plads. Under denne Handling lytter den vel til Forstandens Råd; men den har Valget ogsaa mellem de forskellige Grunde, som Forstanden fremsætter.

Den kan vælge at forblive under en vis Paavirkning og den kan bestemme sig til at unddrage sig den. Den har Valgsfrihed, den er ikke bunden af nogen Tilbøielighed saaledes, at den ikke kan antage eller forkaste. Den har Valgeevne, og naar den er saaledes stillet, at den skal vælge, befinder den sig paa Valgets Standpunkt.

Naar Viljen paavirkkes, og der bliver Bevægelse, opstaar Tilbøielighed til det modsatte af det, som den vil, da virker det frigjørende paa Viljen med Hensyn til, hvad den vil, som jeg har sagt ovenfor.

Der bliver Splittelse i Viljen. Der kommer nye Tanker ind i Forstanden saavel som noget nyt ind i Viljen. Der bliver en forsøgt Uklarhed i Forstanden og de tilsvarende Bevægelser i Viljen paa Grund af Paavirkningen. Men ved denne sættes ikke Viljen istand, det er, udrykkes ikke med Kraft til at vælge.

Naar den vælger, gjør den det af egen Kraft. Ved Paavirkningen hedes den Sjælp. Tilfældt afhænger dog Valget af Viljens egen Evne, og ved Paavirkningen bliver den kun støttet og tilskyndet; men den meddeles ikke Kraften, fordi den har den og ingen kan give en anden no-

get, som denne allerede har: Her er et Exempel:

En Mand har bestemt sig til at rejse til Byen en vis Dag. Han maa rejse over en stor ubeboet og flodløs Prærie, hvor ingen Veie findes. Det er Vinter, og Sne dækker Jorden. Vinden blæser, og store Skymsjer viser sig paa Himlen. Alle Ting tyder paa, at en Snestorm er i Anmarsch. Og det ser virkelig allerede noget.

Manden har begyndt Rejsen og er ubekjendt med Faren, som ligger foran ham. Hans Nabo, der ved, hvad en Snestorm er paa en øde og nøgen Prærie, ser ham kjøre forbi. Han springer hen til ham og taler til ham for at faa ham stanjet.

Manden stanjer. Den anden siger til ham, at han ikke bør rejse til Byen den Dag, fordi en Snestorm kommer og forklarer ham, hvor farlig en saadan er paa disse Kanter. Efterat have lyttet til Naboen's Tale, vender den reisende sine Heste om og kjører tilbage til sit nærliggende Hjem, hvor han er i fuldkommen Sikkerhed, medens Stormen raser ude.

En frygtelig Snestorm blev der, og var han reist, havde han sikkert fundet sin Død i Sneen. Naboen gav ham ikke Kraften til at vælge; men han virkede gennem sit Ord paa hans Forstand og tilskyndede hans Vilje i den Hensigt, at denne skulde forkaste Byrejsen og bestemme sig for Hjemreise. Og hans Vilje havde Frihed og Kraft til at forkaste og autage, hvad Naboen vilde.

Jeg sagde ovenfor, at i mangfoldige Ting har Viljen naturlig Kraft til at beslutte. Dersom Taleren bliver om de rent aandelige Ting, om de, som angaar den sande Omvendelse til Gud og Saliggjærelsen, er Stillingen en anden.

I saadanne Ting har vi ikke nogen Kraft. Og for Fornuften synes de ufornuftige. Evangeliets Lære er for den en Daarskab og Forargelse.

Da Robert Fulton havde bygget den første Dampbaad og skulde foretage den første Prøvetur opover Hudson-Floden, lo Folket hoven ad ham, kaldte ham en Daare og fastede raadne Ug. Endog Fultons Far deltog deri. Fulton saa, hvad andre ikke saa.

Men ingen menneskelig Mand vilde have været istand til at udtænke den evangeliske Lære.

Sokrates var det viseste Menneske, som Verden har seet, men Evangeliet vilde for hans naturlige Fornuft været en Daarskab. En Filosofi, der henter sit Lys fra den naturlige Fornuft, fører ikke til Kristus. Kristendommen er noget, som ikke noget Menneske kunde udtænke; men dette er et vigtigt Bevis for dens guddommelige Oprindelse.

Den naturlige Fornuft fremsætter derfor ingen Grund for Viljen til at vilde Omvendelsen, men meget mere Grund mod denne.

Og den naturlige Vilje er "ubuelig til det gode og tilbøielig til alt ondt", siger Pontoppidan. Konfordieformelen fremholder i Artiklen om den frie Vilje, at denne er ikke blot bortvendt fra Gud, men ogsaa bleven en Guds Fiende, og at der ikke er den ringeste Gnist tilbage af godt i den.

Naar nu Viljen skal fatte Beslutning med Hensyn til Omvendelsen, er det indlysende, af hvilken Art en saadan Beslutning bliver. For Fornuften er Omvendelsen noget dumt og for Viljen noget, som den er en Fiende af.

I Fornuften ligger Lys, som kan sprede Mørket, i Viljen ingen Kraft, som kan fjerne Fiendskabet, alle Mennesker er i den samme Tilstand af Naturen. Og ved enhver Beslutning maa baade Fornuften og Viljen tage Del, hvorfor man ofte naar den sammen til et under det latinske Ord Arbitrium. Saaledes Luther, Konfordieformelen og andre. Er det vanskeligt at se, at Beslutningen vil blive ugunstig for Omvendelsen til Gud?

Men hvordan er Viljen under Omvendelsen? Hvad vil den under Omvendelsen, før Sjensjødelsen, medens Gud virker paa den ved Ordet?

Jeg har før paapeget, at Viljen ikke vil eller kan vilde noget, som staar i Strid med dens Bestaaffenhed. Viljens Bestaaffenhed er efter Falbet bleven ond, derfor vil den det onde og ikke det gode, saalænge som den har denne Bestaaffenhed, eller saalænge som denne Bestaaffenhed er den herskende, den bestemmende.

Den vil det onde, indtil den vil det gode, ligesom i andre Ting, hvor den vil noget, og Spørgsmaalet dreier sig om at vilde noget andet istedetfor det, som den vil. At Viljen vil det onde og ikke det gode, det kommer af dens Tilbøielighed. Viljens onde Tilbøielighed er dens Bestaaffenhed.

Luther siger træffende, at Viljen er fangen eller bunden. Med saa stærke Lænker er den bunden, at den ikke forvaar at rive sig løs, hverken helt eller halvt, eller i ringeste Grad. Den er saa tilbøielig til det onde, at den ikke engang vil komme løs, men er imod det, indtil den er bleven gjort villig.

Hovedtilbøieligheden, Tilbøieligheden til det onde, maa overvindes, og Tilbøieligheden til det gode maa indtage hns Plads i Viljen, sørend Viljen kan vilde det gode.

Naar denne nye Tilbøielighed hersker i Viljen, da vil denne det nye,

det er det gode og samtdigt med denne Forandring i Viljen, har en tilsvarende fundet Sted i Fornuften, den er nemlig bleven opløst, saa at det, som den før ansaa for Daarskab, betragter den nu som den højeste Visdom. Den siger om sig selv som den blinde: "En Ting ved jeg, at jeg, som var blind, nu ser."

Denne Forandring har Gud gjort og alene han, gennem Ordet, idet han ved dette Middel har virket paa Forstanden og Viljen. I Ordet er den Gemmelighed aabenbaaret, som var fortiet fra evige Tider af, og hvilken ikke nogen menneskelig Mand kunde udtænke.

Naar er det, at Hovedtilbøieligheden fordrives fra sin Stilling i Viljen, og den anden indtager dens Plads?

I Sjensjødelsen. Det hører som en væsentlig Bestandsdel til Omvendelsen, at Viljen høies, faar en ny Retning, en god Retning. Sjensjødelsen danner Slutstenen i den store Omvendelse. Naar nu Viljen først i Sjensjødelsens Dødelik bliver i den Grad høiet, at den vil, kan der da være Tale om, at Mennesket vælger at blive omvendt?

Her griber jeg Anledningen til at sige noget om det Spørgsmaal: Sætter ikke Gud Mennesket istand til at bestemme sig for eller vælge det gode? At sætte istand betegner, at det gøres for nogen eller ved noget, som er nødvendigt i et vist Diemed. Et Hus sættes istand, naar saa meget gøres ved det, som behøves, for at det kan benyttes. Hvis en vil gjøre en Kasse, og han kun trænger til Penge, sættes han istand dertil, naar han faar dem. Er en blind, sættes han istand til at se, naar han faar sit Syn. Naar nu Viljen er, som vor Børnelærdom siger, uduelig til det gode og tilbøielig til alt ondt, maa dens Istandsættelse bethyde, at den gøres duellig til det gode og utilbøielig til det onde, det vil sige, befries saaledes fra den onde Tilbøielighed, at den ikke længere behersker Viljellvet, og at Tilbøieligheden til det gode træder i dens Sted. Dette er, hvad Viljen har behov, og dette finder sin Ufflutning først i Sjensjødelsens Dødelik. Før dette er gjort ved den, bestemmer den sig ikke, kan den ikke og vil den ikke bestemme sig for det sande Gode. Der er naturligvis ikke noget Menneske, som vælger at komme til Syndeanger. Denne indfinder sig mod Menneskets Vilje. Der gives heller ikke nogen, som vælger at vilde Omvendelsen.

Mennesket skulde altsaa finde sig paa et Punkt, hvorpaa der gaar to Veie, af hvilke den ene er at vilde Omvendelsen, og den anden ikke at vilde den. Det skulde da bero paa hans Valg, hvilken Vel han naar

ind paa. Men naar Tingen er, at han ikke vil eller kan vilde før Omvendelsen, ved Begyndelsen af den eller under den, men først i Ufflutningens Dødelik, hvorledes kan han da vælge at vilde blive omvendt? Kan Valget have tilbagevirkende Kraft? Ingen vil dog noget, før han vil det, og heller ikke vil nogen noget mod sin Vilje.

Naar Viljen er fornøjet, naar den er bleven befriet fra den onde Tilbøieligheds Overmagt, og den gode Tilbøielighed har faaet Herredømmet, da har Gud sat Viljen paa Valgets Standpunkt, har sat den istand til at vælge, fordi den har faaet den nødvendige Frihed til at bevæge sig med Hensyn til det gode. Og paa den anden Side kan Viljen ikke siges at være istand til at vælge det onde, sørend den onde Tilbøielighed igjen er kommen til Magten paa Grund af et vist Forhold.

Det at vilde det gode og at vilde det onde, staar ikke paa lige Fod i den omvendtes Vilje.

Stillingen er ikke, som naar et Menneske staar ved to Veie, og han skal afgjøre, hvilken han skal gaa; thi den gjensjødte vil allerede den ene Vel, den gode Vel. Før Sjensjødelsen vilde han den onde. Dersom vi da taler om at vælge at vilde Omvendelsen, kan det kun bethyde at vælge den daglige Omvendelse.

At sætte Viljen istand til at vilde, kan ikke bestaa bare dert, at Gud gjør ved Paavirkning den gode Tilbøielighed saa stærk som den onde. Dersom der gives en saadan Tilstand, da vilde Viljen hverken det onde eller det gode, eller den vilde begge Dele samtdigt.

Hvis der gives en saadan Mellemtilstand, hvorfra kom den Kraft, som gjorde, at Tilbøieligheden til det gode fik Overmagten, naar den ikke kom fra Gud?

Der er mere Raarsk i denne Egn af Landet, end alle andre Egnomme tilfammen, og den blev indtil de sidste saa rar anset som ubestribelig. I mange, mange Aar erklærede Lægerne den for en lokal Egn og forresten lokale Madler, og da de ikke opnaede Heldbese ved lokal Behandling, erklærede de den for ubestribelig. Videnskaben har bevist, at Raarsk er en konstitutionel Egn og derfor kræver konstitutionel Behandling. Ball's Catarrh Cure, fabrikeret af F. J. Cheney & Co., Toledo, Ohio, er det eneste konstitutionelle Ragemiddel i Markedet. Det tages indendigt i Portioner fra 10 Draaber til en Tjefsel. Det virker direkte paa Blodet og Systemets Slimhinder. De tilhører et hundrede Dollars for et høit Tilfælde, det ikke kan kureres. Skriv efter Cirulærer og Vidnesbyrd. Adresse: F. J. Cheney & Co., Toledo, O. Salges hos Apothekere, 75c. Ball's Family Pills er de bedste.

**Dr. J. L. URHEIM**  
Bolk: 933 W. Division St., Chicago.  
Kontortid: Ell 9 Form., 1-2 og 6-8 Efterm.  
Norsk Læge.  
Besjænde Læge ved Cook County Hospital.  
Specialitet: Akutte Egnomme.

**JOHN M. NELSON**  
Norsk Sagsfører.  
Sager for Probate Court Specialitet.  
Room 5, Badger Bl'k. — 14 S. Carroll St.  
Lo Dore Best fra Park Hotel.

## Livet i en russisk Sandsby.

Semstboerne i flere russiske Distrikter har i den senere Tid foranstaltet indgaaende Undersøgelser for at konstatere Marsagerne til den store Dødelighed blandt Smaabørn i de russiske Bondefamilier, meddeler Tidsskriftet "La Russe". Denne Undersøgelse bringer meget interessante Oplysninger om de økonomiske, moralske og sanitære Forhold paa Landet i Rusland; særlig er Indberetningen fra Landsbyen Malchovo betegnende.

Om Sommeren bor Malchovos Indbyggere fordømmet i en slags Boliger bygget af Grene og Rviste eller i aabne Skur, men Størstedelen af Aaret bor de i sin Tjba.

Rummet i disse Hytter er i Regelen fra 12 5 til 19.5, og Beboernes Antal er i Regelen 6 a 8. Den Luftmængde, som falder paa hver enkelt, bliver saaledes 7 a 8 Kubikmeter, medens der ifølge Sundhedsreglerne kræver 14 a 16 Kubikmeter. Beboernes Antal varierer mellem 3 og 12 a 14 pr. Hytte, men disses Størrelse staar langt fra altid i Forhold til Beboernes Antal, og ofte bor flere beslægtede Familier sammen i en trang liden Tjba. Jo talrigere Familien er, jo knappere bliver det selvstændigt om Pladsen, og jo mere opbrugt bliver Luften, idet alle Hensyn til Renslighed negligeres. Det er kun den naturlige Ventilation, som opstaar ved Træk gennem utætte Døre og Vinduer, gennem gisne Vægge og sprukne Gulvplanter, som bevarer Beboerne fra at blive kvælt i denne rædsomme Atmosfære. Om Vinteren bor Lam, Kalve, Grisunger, Fjækræ — hele Husdyrbestanden sammen med Familien, Gulvet bliver komplet gennemtrukket med Dyrenes Excrementer og udsender en Stank, som gjør Luften endnu mere uudholdelig end den allerede er paa Grund af Vændernes egen Urenslighed i enhver Henseende. Kunstig Ventilation eksisterer absolut ikke. Kun i nogle faa Huse, 15 bare, er Vinduerne forsynet med Ruder, som kan fjebes tilside, men denne Anledning til at lufte benyttes aldrig om Vinteren. De Luftkuller, som i enkelte Huse er anbragt over Ovenen, bliver for det meste stoppet igjen med Siller, som ikke fjernes vndtagen for det Undtagelsestilfælde, at Ovnen ryger, eller at Udviklingen af Kulogd har gjort en eller anden syg. Ordentlig udluftet bliver en Tjba aldrig.

Interiøret i Malchovos Huse er det samme, som sees overalt i russiske Landsbyer: I det ene Hjørne Helgenbilleder, Bænke langs Væggene, Hylde til Husgeraadet og et stort Bord uden Dug, hvor man spiser. Paa det samme Bord tillaves Maden og foretages alle mulige andre mere eller mindre propre huslige Arbejder. Gulvet bestaar i 54 af 100 undersøgte Huse af stampet Jord, hos de mere velhavende Vænder af Planker. Paa Knage og Spigere hænger om hverandre Sænkklæder, Lægbandter, Sæletøi o. s. v. Senge mangler næsten overalt (man fandt kun Sengesteder i 9 af 100 Huse), man sover paa Bænken eller paa Gulvet, Kvinder og Børn, unge Piger og unge Gutter, Gifte og Ugifte, Friske og Syge — alle sammen i et og samme Rum. Sengklæder findes ikke, man ligger paa Halm, paa en slags Matter eller simpelt hen paa Gulvet, idet man dækker sig med sine Klæder. (I et eneste Hus fandt man et Sengetæppe og i et andet en Underdyne. Istedet for Hovedpude benytter man nogle af sine Klæder eller en Sæl. Spædbørnene ligger ved Siden af de andre i sine Bugger, indtullede i smudsfule Siller. Det trange Rum, den forpøstede Luft, Tilstedeværelsen af Syge, Magelen paa Lys, den voldsomme Temperaturforandring, hvergang Døren

lukkes op — alt dette bevirker en overordentlig frugtbar Jordbund for alslags Sygdomme, forarsager stor Dødelighed blandt Smaabørn og unmuliggjør enhver Kamp mod smittomme Sygdomme. Tæring og Tyfus hæjrer frygtelig, og af Rvinberne er der desuden særgelig mange, som dør i Barselseng.

Maden er den sædvanlige blandt russiske Vænder: Overveiende vegetabilisk Føde, utilstrækkeligt Fedtstof, for meget Væghvidestof. Føden bestaar hovedsagelig af Rugbrød, Poteter, Raal, særlig Surkaal, desuden spises Agurker, Løg, Vandmeloner, Rædbitter o. s. v. Hovedbestandelen af Maaltiderne udgøres af Rugbrødet, et godt tykt Brød, som efter Vændernes Mening er uundværligt for Folk, som har tungt Arbejde, alt det andet er bare af underordnet Betydning, bestemt til at bringe en Smule Variation ind i Maden. Kjøb ansees ikke for at være nogen særlig fortrinlig Spise, og paa samme Tid, som Vænderne indrømmer, at de nok kunde synes om at spise et Stykke Dyr- eller Faarekjød, foretrækker de en tung kompakt Spise, "som de kan kjende i Maven", først og fremst Rugbrødet, dernæst en fed Surkaalsuppe eller en Grynsuppe tillavet med Smør eller Olie. Den skadelige Virkning af denne Føde spores især paa Børnene, som faar den samme Mad, saasnart de er afvænt.

Som Drik finder vi Kvas og Tje; den sidste er Tegn paa en vis Velstand og er endnu lidet udbredt. Al drikkes ogsaa, medens Konsumtionen af Brændevin i den heromhandlede Landsby er mindre, end man skulde tro. Statistiken fastslaar en aarlig Konsumtion af ca. 46 Hektoliter paa 1.208 voksne Indbyggere af begge Kjønn, hvilket udgjør mindre end 4 Liter pro persona. Dette bliver gennemsnitlig lidt over en Spiseke om Dagen, saaledes et ganske ubetydeligt Kvantum. Man maa imidlertid lægges Mærke til, at Vænderne ikke fortærer Brændevinet saaledes regelmæssigt — de drikker tværtimod kun nogle Gange om Aaret, men da sætter de ogsaa store Kvantiteter tilkøb, til stor Glæde for sit Budget. Brændevinet viser sig saaledes ogsaa her, som andre, Steder at have en høist uheldig Indflydelse paa Landbefolkningens økonomiske Stilling.

## Finsens Syskur.

En Sælebod for mange.

I Rosenbængets Hovedalle i Kjøbenhavn ligger et Hus, som i manges Vind har faaet noget af den Glans, hvormed Eventyret har omvævet sine Stotte: Det er Professor Finsens Lysinstitut.

Der er en hel Del Mennesker, som er rammet af den Ulykke at være angrebet af den saakaldte Lupus, en Art tuberkuløs Hudsygdom, som æder sig ind i Hud og Kjød og ofte helt fortærer den Vegemdel, den har angrebet. Helt leirer Sygdommen sig i Næseregioner, og det hænder tidt, at den fortærer hele Næsen.

Den angrebnes Ulykke er saa meget større, som Sygdommen intet berører dem af deres Landsveener eller deres Vegemskraft; men den kan gjøre deres Udseende saa rædselsfuldt, at friske Mennesker med sin bedste Vilje ikke er istand at omgaaes dem. Man vil forstaa, hvad det er for en Fortvilelse for Mennesker, som har sin Krafts fulde Brug, at være henvist til en Art Orkenensomhed midt iblandt Menneskene, foruden at de ofte er nødt til at leve paa andre Menneskers Naade, fordi det neppe

er de Lupusyge muligt at opdrive Arbejde paa Grund af deres strækkelige Udseende.

Lægerne har i lange Tider forsøgt alle mulige Midler for at stanse Sygdommen. Man har skaaret, ætset og brændt — alt forgæves. Oudet har ædt sig ind i det friske Kjød, uhindret af Lægernes Anstrengelser.

Saa var det, at Professor Niels R. Finsen begyndte Experimenter med den saakaldte Lysbehandling. Han arbejdede i en Række af Aar med den nye Behandlingsmaade, hvorved det angrebne Sted udsattes for Virkningen af koncentreret Lys, og da Resultaterne viste sig meget lovende, oprettedes der et offentligt videnskabeligt Institut under Navnet "Finsens medicinske Lysinstitut." Det installeredes i en liden "Enklave" i Kommunehospitalets Have og var tænkt at skulle fortsætte de videnskabelige Undersøgelser af Lysets Virkninger med det Maal for Die at gjøre Lysbehandlingerne anvendelige i den praktiske Medicin. Men Omstændighederne førte med sig, at Institutet ved Siden af sin videnskabelige Virksomhed maatte optage Arbejdet til Betsjæmpelse af Lupusyge i Danmark. Ved privates og det offentlige interesserede Bistand og økonomiske Støtte foretoges snart Udvidelser i Lokaltiteterne, indtil man nu har naaet til "Eventyrflottet" i Rosenbængets Hovedalle.

Behandlingen havde forbausende Resultater. Selv hos Folk, som i mange, mange Aar har lidt af Sygdommen, blev dens videre Udbredelse stanset og den anrettede Glæde delvis udbredt. Og hvor Sygdommen var forholdsvis ny, var Helbredelsen fuldstændig.

Nyttet om Finsens vidunderlige Opfindelse kom som et Eventyr til de ulykkelige, som havde været vant til at anse sig som uheilbredelige, og Tilstrømningen til Institutet var stor. Paa kortere Tid end sigt sædvanligt fler, fløi Professor Finsens Navn rundt hele den civiliserede Verden, og han var om ikke længe Danmarks populæreste Mand. Rundt i de forskellige Lande oprettedes Lysinstituter, og i Danmark dannedes der strax et Selskab til Hjælp for trængende Lupusyge, som har understøttet mange. Imidlertid har Selskabet haft den Glæde at se sin Virksomhed gjort overflødig, da det ved Lov er blevet bestemt, at Lupus skal modtages blandt de Sygdomme, som bliver at behandle paa det offentlige Bekostning uden at henregnes til Fattighjælp.

Her er et kort Resume af Metoden i Professor Finsens Lysbehandling:

Den er først og fremst baseret paa, at sterkt Lys kan dræbe Bakterierne; den egner sig derfor for Bakteriesygdomme, hvor Bakterierne direkte kan udsættes for Lys. Da elektrisk Lys eller Sollys, som ogsaa har været brugt, ikke trænger særdeles dybt ind i Legemet, maa Sygdommen være overfladisk, altsaa en Hudsygdom; og da Lys maa være sterkt koncentreret, forat Virkningen skal bli kraftig nok, saa kun en liden Flæk af Størrelse omtrent som et Kronestykke kan behandles ad Gangen, maa Sygdommen være lokal eller ialfald nogenlunde begrænset, da Behandlingen ellers vil tage for lang Tid.

Det Parti, som skal behandles, udsættes saa for det fra en sterkt elektrisk Buelampe gennem et Linseapparat koncentreret Lys i en bestemt Tid (ved Lupus, hvortil det efterfølgende refererer sig, i Almindelighed 1 Time ad Gangen), og Partiet søges gjort mest mulig blodtomt, ved at et "Trykglas" presses mod Huden, saa denne bliver bleg. Lyset trænger nemlig da bedre i Dybden; Blodet er en Hindring herfor, idet det absorberer meget Lys.

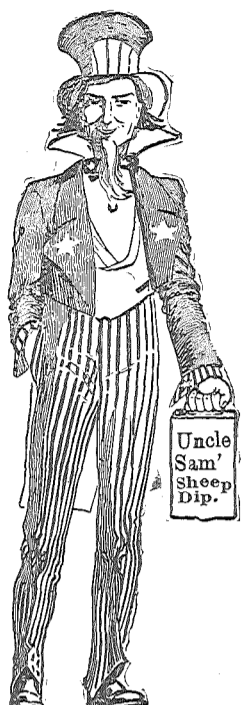
Foruden at Lysset, anbragt paa denne Maade i tilstrækkelig lang Tid, virker direkte dræbende paa Bakterierne, fremkalder ogsaa af Lysset (dets kemiske Straaler) en Irritationstilstand i det behandlede Hudparti, en betændelsesagtig Reaktion, som først tydelig træder frem for Dagen efter Behandlingen. Denne Reaktion tillægges ikke liden Betydning i helbredende Retning ved Siden af Lyssets direkte bakteriedræbende Ene, idet den er Udtryk for en øget Sæftvegel, Blodtilførsel til det syge Væv, hvorved Ernæringstilstanden paa Stedet bedres og Vævcellerne styrkes i Kampen mod Bakterierne.

Under Behandlingen maa de Lysset altid ledsagende Barmestraaler bortkaffes, da det kun er Lys og ikke Varmen der skal virke. Dette gøres ved i Lysfjælleapparatet i Mellemrummet mellem to Linser at fylde Vand, der saa optager i sig de generende Barmestraaler. Og uden denne Udforskeren af Varme vilde der ikke kunne anvendes paa langt nær saa stærkt Lys, som nu kan bruges; de Lysset ledsagende Barmestraaler vilde gjøre at Patienten ikke kunde holde ud, og der vilde meget snart indtræde Forbrænding. Det er alt saa koldt Lys, der anvendes.

Naar ovennævnte Hudreaktion efter nogen Tid svinder (den fremkaldte Svulst og Rødhed aftager, Huden skalder af osv.) blegner det behandlede Parti, og de før stærkt røde, svulne lupinse Steder antager efterhvert normal Huds Udseende. Behandlingen af samme Plet gjentages saa mange Gange, som det findes nødvendigt, og medens Reaktionen løber af, behandles andre Partier. Saaledes gaar man smaat, men sikkert mod Maalet, og det behandlede Parti præsenterer sig tilslut med normal Hud uden Ar. Hvor der ikke paa Forhaand er Ar efter tidligere Behandling eller Defekter efter Sygdommens Omfang (ved ældre Tilfælde), er det efter Helbredelsen ofte vanskeligt at se, hvor Sygdommen har fiddet. Ligeoverfor de ældre Behandlingsmaader (Bortfjæren med Kniv, Udstrabning med stærk Sæ, ætsende Salver osv.) har Lysbehandlingen desuden den Fordel, at den er smertefri. Og saafremt Behandlingen har været tilstrækkelig længe og Patienten været kontrolleret i tilstrækkelig lang Tid efter Behandlingens Ophør, og saaledes muligens indtrædende nye Udbrud tagne under Behandling itide opnaaes varig Helbredelse, hvad der er Lysbehandlings største Fortjeneste.

Ogsaa paa enkelte andre lettere Arter Hudsygdom har Lysbehandlingen vist sig at have en helbredende Indflydelse.

**JOHN OLLIS,**  
 Nord Advokat.  
 Praktiserer i alle Courts, specielt i Arve- og Skifteretsager. Korrespondens kan søres paa Nord eller Engelf. For skriveligt Svar paa Spørgsmaal forlanges \$1.00.  
 Adresse: JOHN OLLIS, Attorney,  
 Marston Block, . . . MADISON, Wis



**Uncle Sam's Sheep Dip.**

er tilberedt efter For. Staters Formular. Det er det moderne Dip og Disinfectionsmiddel for almindeligt Brug for de progressive Bøegavlere og Færre. Det er det kraftigste giftfrie Middel for Bortryddelse af Sygdoms-spiter. Det er ikke bare det bedste, men er billigere end daarlige Sotter Dips og Vaskemidler.

Priser: 1 Gal. Rande, tilstrækkeligt for 100 klippede Faar, \$1.00; 5 Gal. Rande, tilstrækkeligt for 500 klippede Faar, \$4.00. 10 l. Gal. Rander (1 Kasse) tilstrækkeligt for 1,000 klippede Faar, \$8.50. Priserne er Netto for Kontant, f.o.b. Minneapolis. Fuldstændig Brugsanvisning for Faar, Kreaturer, Gætte, Høns og for Disinfection frit. 32 Siders Bog kaldet "Stock Grower's Enemies" sendes postbetalt for 2 Cents.

Intet sælges paa Kredit.  
 Send alle Bestillinger direkte til Fabrikkerne.  
**Northwestern Hide & Fur CO.**  
 Minneapolis, Minn.  
 Send os Uld, Suber, Pels, Skind etc.

**Tom til Loano,**

i Staten Virginia, hvor det store nord-danske Settlement er beliggende. Her er Menighed og Prest og alt, som tilhører et vel organiseret Samsfund. Gode opdyrkede Farme og vilbt Land kan kjøbes til moderate Priser. Klimat og Vand det bedste i Verden. To Udlinger hvert Aar. Skriv til mig efter fri Beskrivelse af Landet langs C. & N. Ry. samt Loano Settlementet langs C. & D. Railway.

**C. M. Bergh,**  
 Industrial Agt., S. A. L. Ry.,  
 1534 E. Main St., - Richmond, Va.

**DR. M. IVERSEN,**  
 STOUGHTON, WIS.  
 Adegamneret ved Kristiania Universitet Norge. Studeret et Aar ved Universitetet i Lyfland.  
 Specialitet: Helbredelse og Operationer tilfælde samt Pien- og Drensygdomme.  
 Breve paa Engelf, Dyst eller Nord besvares frag.

**WISCONSIN LIFE INSURANCE CO.**  
**Mutual Old Line Co.**

Policy holders share all its profits. Loan & surrender values guaranteed. Its policies are secured by \$100,000.00 deposited with the state treasurer and surplus assets. . . . .  
**CONSERVATIVE RELIABLE and GROWING.** . . . .  
 R. B. ANDERSON, PRES. A. R. BUSHNELL, SEC.  
 HENRY BREMER, VICE PRES. C. M. PURNAM, AD. SEC.  
 Philip Fox, Medical Director.

**ENESTE ENGROSS NORSKE FISK OG OST**  
 FORRETNING I CHICAGO.  
 KJØB AF OS SKRIV TIL OS.  
 NORTHERN FISH AND PRODUCE CO.  
 116 W. RANDOLPH ST.

THE MOST POPULAR IN USE  
**ESTERBROOK'S STEEL PENS.**  
 150 STYLES TO SUIT ALL WRITERS. ALL STATIONERS HAVE THEM.  
 WORKS CAMDEN N. J. 26 JOHN ST. NEW YORK.

**FIRST NATIONAL BANK** of Madison, Wisconsin.  
 Depository of the United States.  
 DIRECTORS:  
 N. B. VanSlyke, Pres. Wayne Ramsay, Cashier. F. F. Proudft. J. E. Moseley.  
 M. E. Fuller, Vice Pres. M. C. Clarke, Asst. Cashier. B. J. Stevens. Wm. F. Vilas.  
 CAPITAL, \$100,000. SURPLUS, \$100,000. Additional liabilities of stockholders, \$100,000.  
 Issues certificates of deposit bearing interest. Buys and sells exchange on all important inland and foreign points and transacts all legitimate banking business.

Fremfritidsfolk bruger  
**GAS**  
 Ranges, Heaters, Grates  
 —and—  
 Independent Water Heaters.  
 For nærmere Underretning besøg eller telefoner til  
**MADISON GAS & ELECTRIC CO.** } }  
 126 E. Main Street. } }  
 Telefon: Standard..... 23  
 Bell..... 144

**FRED. M. SCHLIMGEN.**  
**Monumenter.**  
 Hvis du har tænkt at faa et Granit- eller Marmor-Monument i Vaar eller til Sommeren, kom og besøg os se det største og bedste Oplag som nogenstinde er fremvist her i Byen. Vi har i vort Varelager fem og otti nye og moderne Monumenter af Barre, Quincy, Montello, Wausau og St. Cloud Granit; ogsaa blaa og lysgulvret Marmor, hvilke vi kan sælge til rimelige Priser. Førstklassigt Arbejde og bedste Varer. Se kan du faa se med egne Øine, hvad du faar for Pengene.  
 124 West Main Street,  
 Overfor Courthuset. Madison, Wis

**Mærk!**  
 Paa den røde Lap paa Bladets første Side vil De se til hvilken Tid De har betalt for "Amerika".

**Subscriptions-Blanket.**  
**AMERIKA PUBLISHING CO.,**  
 Madison, Wis.

Indlagt vil De finde \$....., hvilket betaler for "Amerika" fra..... til....., og bedes tilbitteret for paa Adresselappen.

Navn.....  
 P. O. Adresse.....  
 County..... Stat.....

EDWIN PETERSON, President  
ATTY W. D. LAMBUTH, V. Pres.

C. H. JELLSETT, Secretary  
O. W. PETERSON, Treasurer

## Office of INDEPENDENT MINING CO.,

208 Pike St., Seattle, Wash.

—Capital Stock One Million Shares of \$1.00 Each, Fully Paid and Non-Assessable.—

Dette velrenomerede Mineselskab, som bestyres af Landsmænd i Seattle Wash, ønsker at sælge 100,000 Shares til halv Pris, det vil sige til 50 Cents pr. Aktie for at tilve bringe Penge til at bygge en 20 Stamp Mølle og Concentrater samt til Water Power Plant, Asbestos Works og Smelter.

Selskabet eier en Mine-Eiendom  $2\frac{1}{2}$  Mile lang, og deri er syv store Miner, nemlig:

- 1 Galena Ledge, 7 Fod bred.
- 1 Free Fluxion Ledge, 12 Fod bred.
- 1 Kobber og Guld Ledge, 5 Fod bred.
- 1 " " " 25 " "
- 1 Free Gold Ledge, 70 Fod bred.
- 1 Round Pot, lig Treadmillminerne i Alaska.
- 1 Asbestos Ledge, 11 Fod bred.

Her er en sjelden Aaledning til at blive Medlem af et driftigt Selskab. Der er ingen watered Stock og ingen preferred Stock. Alle Aktierne er paa samme Fod. Selskabet har arbejdet sigelig hele Vinteren igennem og har slødt paa Græs af umaadelig stor Værdi. Arbejdskraftene anvender al sin Fortjeneste til at kjøbe Aktier, og derved udtrykker de paa den kraftigste Maade sin ubelængede Tillid til Minerne.

Som sagt er der syv Miner i den Strækning paa  $2\frac{1}{2}$  Mile, som Selskabet eier. Galena Minen blev aabnet ifjor Høst. Paa en Dybde af 45 Fod er der en 7 Fod Ledge. Den er 6 Fod bred ved Tunnellens Begyndelse og 7 Fod i Bund. Analysen har givet fra \$500 til \$1000 pr. Ton. Her er Græs nok til at tjene store Penge med, saasnart man faar Concentratoren bygget ud paa Sommeren. Erfarne Minesø'k har erklæret denne Mine for en af de bedste i Landet. Paa selve Eiendommen er der et prægtigt Vandfald, hvoraf Kraften kan benyttes i Forbindelse med Minearbejdet. Sagkyndige Folk, som har seet denne Eiendom, paastaar, at det er en af de bedste Mineeieendomme i Amerika. Der er Guld, Kobber, Kviksølv og Asbestos i stor Mængde, og der er Mineral nok i en Mine til flere Gange at tilbagebetale de Penge, man lægger ud for Aktier i dem alle. Naar man kjøber Aktier i Independent Mining Co., bliver man delagtig i Udbyttet af hele Strækningen, altsaa af alle syv Miner. Der arbejdes i Selskabets Miner hver Dag, og man venter meget snart at blive istand til at begynde at sende Afteelerne Udbytte. Mere end disse 100,000 vil ikke blive solgt til 50 Cents pr. Aktie, men disse haaber vi at faa solgt ret snart, saa vi kan faa Stampmøllen, Concentrateren, Vandkraften, Smelter og Asbestos Maskineriet i fuld Stand og Virksomhed. Der er rige Miner rundt omkring Independent Mining Co.'s Eiendomme.

Aktier sælges paa to Maader, enten for Kontant eller ved at betale en Fjerdepart Kontant og en Fjerdepart hver Maaned derefter. Penge bør sendes i Bankveksler eller Money Orders. Mindre end 100 Shares (\$50) sælges ikke til nogen.

"Amerika's Redaktør har vist sin Tillid til vore Landsmænd, som staar i Spidsen for dette Foretagende, ved at kjøbe et Tusen Aktier i Independent Mining Co. Skriv til

**EDWIN PETERSON,**  
Pres. & Gen'l Manager,  
208 Pike St., Seattle, Wash.